

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 217

гр. Ловеч, 01.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на първи април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разглежда докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20224300500127 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.418,ал.4 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „ТИ БИ АЙ БАНК“ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Димитър Хаджикоцев“№52-54, представлявана от изпълнителните директори Георги Спасов и Александър Чавдаров Димитров, чрез юрисконсулт М. Н., срещу Разпореждане № 107 от 11.01.2022г., пост.по ч.гр.д.№ 1031/2021г. по описа на РС-Тетевен. Счита, че е неправилно и незаконосъобразно и не са налице нарушения на предвидените в чл.22 от ЗПК реквизити за индивидуализиране на вземането.Представя паралел между законовите изисквания и изложената в заявлението информация. Твърди,че към заявлението е приложена в пълен и разбираем вид преддоговорната информация, включена в Стандартен европейски формуляр. Ако предоставената от кредитора информация е била недостатъчна на потребителя,за да вземе своето информирано решение и кредиторът не разполага с информация по чл.5,ал.7 от ЗПК, то клиентът има право да поиска да му бъде представен проект на договора за кредит-съгл.чл.5,ал.11 от ЗПК. Така – на база на преддоговорната информация и проекта за договор потребителят би могъл да направи пълно сравнение на условията по останалите продукти, предлагани от други кредитори. Счита,че евентуални твърдения,че клиентът не се е запознал с условията на кредита не са такива за действителността му,а могат да доведат до административна санкция на кредитора.Не се съгласява с определянето на претендираните застраховки за нищожни,недължими и противоречащи на добрите нрави. Тези задължения са поети с изричното съгласие на кредитополучателя,въпреки,че съгл.чл.19 от договора това не е поставено като изрично условие за сключване на потребителския кредит.Включването и на този договорен ангажимент отнася към свободата на договаряне,съгл.чл.9 от ЗЗД. Развива,че сключването на застраховка е рационален начин за компенсиране на финансови затруднения в случай на евентуална невъзможност застрахованият де обслужва кредитите.Обяснява отпускането и на тази сума с изричната воля на кредитополучателя.

Твърди,че извлечението отговаря на всички изисквания на чл.60 от ЗКИ. Заклучава,че приложените към заявлението документи са редовни от външна страна и удостоверяват,че предявеното вземане подлежи на изпълнение.

По изложените съображения моли да се отмени обжалваното разпореждане и се разпреди да се издаде заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 01.02.2022г., а жалбата е подадена на 07.02.2022г.-т.е. спазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема,че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч.гр.д.№ 1031/2021г.по описа на РС-Тетевен писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира за установено следното:

На 27.09.2021г. пред РС-София е подадено заявление, по което е образувано ч.гр.д.№ 55147/2021г. по описа на съда. Заявителят „Ти Би Ай Банк“ЕАД е предявило вземане срещу Д. М. В. с ЕГН *****, с посочен гр.София, за следните вземания- главница от 4221.47лв., договорна лихва 586.59лв., за периода от 05.09.2020г. до 05.09.2021г., обезщетение за забава от 716.65лв. за периода от 05.09.2020г. до 07.09.2021г., законна лихва от подаване на заявлението до плащане на вземането. Вземането произтича от сключен Договор за потребителски кредит №7001162645 от 26.02.2020г. и Извлечение от счетоводните книги на банката. Пояснено е,че обезщетението за забава за периода от 05.09.2020г. до 07.09.2021г. е съобразено с разпоредбата на чл.6 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение. За периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г. не е начислявана законна лихва. Договорът не е сключен при действието на Общи условия. Претендира и направените разноски-държавна такса 110.49лв. и юрисконсултско възнаграждение от 150лв.,съгл.чл.26 от НЗПП.

Към заявлението са приложени- Извлечение от счетоводните книги на банката, Договор за потребителски кредит №7001162645 от 26.02.2020г., Рамков договор за платежни услуги на физически лица, Декларация, информация за застрахователен продукт и Декларация за присъединяване към застраховки “Защита на кредита“, „Защита на сметката“ и допълнителна медицинска услуга „Второ медицинско мнение“, Застрахователна полица(Сертификат) №170011626452020, Заявление-декларация за установяване на договорни отношения, доказателства за пълномощията на представителя на заявителя и документ за внесена държавна такса.

С оглед установеният настоящ адрес на длъжника,по правилото на чл.411,ал.1 от ГПК, делото е изпратено по подсъдност на РС-Тетевен.

С Разпореждане №2360/08.12.2021г. заявлението е оставено от РС-Тетевен без движение с указания за уточняване как е формирана главницата, включва ли допълнителни вземания,какви, да посочи начина на определяне на договорната и лихвата за забава и начина на изчисляването им,като уточненият да бъдат отразени в извлечението от счетоводните книги.

В срок от „Ти Би Ай Банк“ЕАД е представена уточняваща молба,в която сочи, че в непогасената главница са включени както директно преведената по сметката на кредитополучателя сума,така и сумите за застраховки и такса за оценка на риска. Пояснено е, че в масивите на

дружеството те са под общ компонент-„главница“ и са разпределени с месечните вноски. Към последните е включена и договорената възнаградителна лихва. Всички суми са предоставени за ползване на длъжника и са разпределени съобразно със заявеното от него желание. Сумите за пожеланите от кредитополучателя застраховки също са кредитирани от дружеството, съобразно заявеното му желание и след изричното му нареждане.Посочената в чл.10 дължима сума включва единствено отпуснатата главница и договореното възнаграждение,с което тя се олихвява(чл.9). Конкретизира, че от претендираната главница 3 229.15лв. е размер на кредита, 418.02лв.- застраховка „Кредит“, 127.13лв.застраховка „Сметка“ и 447.17лв. такса „Оценка на риска“. От претендираната договорна лихва 447.12лв.са върху размера на кредита, 58.75лв.са върху застраховка“Кредит“, 17.87лв.са върху застраховка „Сметка“ и 62.85лв.-върху такса „Оценка на риска“. От претендираното обезщетение за забава 546.26лв.са върху размера на кредита, 71.28лв. са върху застраховка "Кредит", 21.83лв.-върху застраховка „Сметка“ и 76.78лв.върху такса „Оценка на риска“.

С обжалваното Разпореждане №107/11.01.2022г., пост.по ч.гр.д. №1031/2021г. РС-Тетевен е отхвърлил заявлението изцяло, като е приел,че от приложените документи не може да се установи механизмът на формиране на размера на задълженията,съотв.да се направи извод,че налице подлежащо на изпълнение вземане в претендирания размер.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за неоснователна.

При произнасянето си съдът съобразява,че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410,ал.2 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127,ал.1 и ал.3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, формиране, изискуемост.

Съставът намира,че в заявлението не са изпълнени изискванията за индивидуализиране на претенциите в съответствие с горните законови разпоредби и разясненията, дадени в т.2б от ТРеш. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Въпреки дадените конкретни указания в какъв вид следва да се представи претенцията, заявителят е направил само частични пояснения,с които отново не е ясно каква част е погасена и какъв е реалният дълг по отделните му елементи. Не е посочен размерът на извършените плащания и как тази сума е разпределена за погасяване на отделните вземания,формиращи общата претенция по кредита. Уточнението на претендирания размер на главница и лихви също не е достатъчно,тъй като е видно,че в претенцията за главница освен чистата сума ,получена от длъжника по кредита, са включени и други вземания-за застраховки и за такса,които представляват отделно по вид вземане. Как Банката го осчетоводява е без значение и не променя характеристиките им на акцесорни към основния дълг.

Също така при съобразяване на описанието на таксата и макар да не е посочено изрично за какво се дължи, заглавието ѝ насочва към проверката по кредитоспособността на клиента. Тази дейност категорично е свързана с усвояването на кредита- да се установи дали да се отпусне, в какъв размер, с или без обезпечение кредит и т.н. По правилото на чл.10а,ал.1 от ЗПК всички такси следва да са изрично посочени и включени в общите разходи(по см.на §1,т.1 от ЗПК), което изискване не е изпълнено. Въвеждането на такава такса явно противоречи и на правилото на ал.2,

съгласно което не може да се събират такси и комисионни за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Съгласно чл.21,ал.1 от ЗПК всяка клауза в договора за потребителски кредит, имаща за цел или резултат заобикаляне изискванията на закона, е нищожна и не поражда права и задължения за страните. Или-установява се,че в погасената главница(5 бр.вноски) е било включено и вземане по нищожна клауза и при липсата на разграничение на тези две претенции не може да се установи какъв е точният размер на погасена,съотв.на дължима главница.

На следващо място се установява,че в претенцията за главница е включена и разсрочената вноската за застраховки. Видно е,че кредитополучателят е сключил отделен застрахователен договор,по който банката е трето правоимащо лице („застрахован“) и като такова правата ѝ са единствено да търси изплащане на уговорената застраховка от застрахователя, в случай на настъпване на застрахователното събитие. Кредитор на застрахователните вноски е „Кардиф Животозастраховане,Клон България“, не банката. Обстоятелството,че е предвидено вноските за застраховка да се разсрочат и обслужват заедно с тези по кредита, не я легитимира като титуляр на това вземане към кредитополучателя.

Или-установява се,че в размера на главницата са включени и още две вземания, които са недължими по посочените по-горе аргументи.

Сама по себе си главницата е база за определяне на точния размер и на акцесорните вземания, което при констатираната по-горе неяснота, води до липса на точна индивидуализация и на тях. Липсва и пояснение защо мораторната лихва се търси за период до 07.09.2021г.,при заявеното, че предсрочната изискуемост е настъпила на 05.09.2021г. Тази дата не може да се отнесе към никой определящ договорните ангажименти момент.

По изложените съображения съставът напълно споделя мотивите на първоинстанционния съд и намира,че правилно РС-Тетевен е отхвърлил изцяло заявлението на „Ти Би Ай Банк“ЕАД,срещу Д. М. В. с ЕГН *****, с посочен гр.София, за следните вземания- главница от 4221.47лв., договорна лихва 586.59лв.,за периода от 05.09.2020г. до 05.09.2021г., обезщетение за забава от 716.65лв. за периода от 05.09.2020г. до 07.09.2021г., законна лихва от подаване на заявлението до плащане на вземането. Обжалваното Разпореждане №107/11.01.2022г., пост.по ч.гр.д. №1031/2021г.,на РС-Тетевен, като правилно и законосъобразно, следва да се потвърди изцяло.

По изложените съображения ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане №107/11.01.2022г., постановено по ч.гр.д. №1031/2021г. на РС-Тетевен, с което е отхвърлено подаденото от „Ти Би Ай Банк“ЕАД с ЕИК *,със седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Димитър Хаджикоцев“№52-54, представлявана от изпълнителните директори Георги Спасов и Александър Чавдаров Димитров,чрез юрисконсулт Йордан Тошков Тодоров, заявление по чл.417 от ГПК срещу Д. М. В. с ЕГН *****, от с.Гложене,Лов.област,ул.“Цачо Ненов“№19, за следните вземания- главница от 4221.47лв., договорна лихва 586.59лв.,за периода от 05.09.2020г. до 05.09.2021г., обезщетение за забава от 716.65лв. за периода от 05.09.2020г. до 07.09.2021г., законна лихва от подаване на заявлението до плащане на вземането,което произтича от сключен Договор за**

потребителски кредит №7001162645 от 26.02.2020г., **като правилно и законосъобразно.**

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____